

Alleujament fiscal

ANTONIO DURÁN-SINDREU

PROFESSOR DE LA UPF. SOCI DIRECTOR DE DS, ADVOCATS I CONSULTORS D'EMPRESA

És com picar ferro fred. Ho sé. Però no cessaré en el meu esforç. Perdó, doncs, per repetir-me. Quan es parla de reforma fiscal no l'associem amb despesa pública ni se'n acut exigir la revisió i millora en la seva gestió. El més important és protestar si paguem més i aplaudir si paguem menys. Però el cert és que l'equitat i la justícia han de regir també la gestió de la despesa. Es digui el que es digui, la finalitat dels impostos és recaptar per finançar polítiques de despesa progressives i redistributives. Tot i això, ja estem embrancats en la típica discussió entre beneficiats i ofesos per la reforma.

Ens oblidem que si la despesa es gestiona de manera eficient els impostos són menors. Ens oblidem que ningú, absolutament ningú, respon per la despesa pública irresponsable. Ho suportem, això sí, tots. Sense queixar-nos. Gairebé donant les gràcies. Ens oblidem que res no és de franc i que tot, absolutament tot, ho paguem entre tots. Uns més i d'altres menys. Però tots. Bé, gairebé tots. Carreteres, autopistes, sanitat, educació, segu-

Es redueix l'aportació anual màxima als plans de pensions

EMILIA GUTIÉRREZ / AROXU

retat, funcionaris, piscines municipals, auditoris, teatres, places públiques, semàfors, platges i un llarguíssim etcètera.

L'Estat és tan sols qui administra i gestiona els nostres recursos. Però encara no ha arribat el dia en què el Govern, sigui del color que sigui, ens expliqui

amb detall la gestió de la despesa i els seus costos. Que la productivitat dels nostres funcionaris és de les més altes... I, per això, la reforma fiscal anunciada pel Govern central és irresponsable, perquè s'oblida del que és principal: la reforma de la despesa. Hem perdut una gran oportu-

nitat. Em sap greu, de debò, però necessitava dir-ho. Ara intentaré, però, fer-ne una valoració, centrant-me en l'IRPF.

És cert que es redueixen els seus tipus impositius, però no tant respecte a la situació inicial, el 2011. Ningú no parla, tot i això, de l'IVA, que no reverteix, esclar, sinó que es manté als tipus actuals. Per tant, el cost de la crisi el continuen suportant les ja empobrides classes mitjanes. Però n'hi ha més. Les indemnitzacions per acomiadament tributari després de la reforma sempre que superin l'import que l'avantprojecte preveu. Se supri-

les rendes irregulars, es redueix la reducció per arrendament d'immobles destinats a habitatge, les societats civils amb objecte mercantil passen a tributar a l'impost sobre societats. Continuo? La llista en aquest últim tribut és interminable...

Això és el que anomeno "eixamplar bases imposables". Eixamplar o, més ben dit, engrèixer la guardiola de la Hisenda pública a costa dels de sempre. Però sí, esclar, també hi ha notícies bones. Entre d'altres, la millora dels beneficis socials i els mínims personals, la nova deducció com a despesa per a les rendes del treball, les noves fórmules d'estalvi a llarg termini o la millora de la fiscalitat de determinats autònoms. Però i la creació d'ocupació? Res de res. Consumirem més perquè tindrem més diners, però la pressió fiscal sobre els salaris continua sent de les més altes de l'OCDE. Res de res, tampoc, d'incentivar, no ja el jove i prometedor emprenedor, sinó els valents empresaris que continuen en el fragor de la batalla.

Continua l'asfixiant pressió fiscal indirecta i es continuen ignorant mesures que garanteixin la seguretat jurídica i redueixin la conflictivitat. Continua l'asfixiant pressió fiscal indirecta i es continuen ignorant mesures que garanteixin la seguretat jurídica i redueixin la conflictivitat. Això sí, es va més enllà en la llei general tributària oblidant la presumpció d'innocència i sense recollir mesures eficaces en la lluita contra el frau. Sí, lluita contra el frau. I no contra els contribuents. Un matis important.

Continua l'asfixiant pressió fiscal indirecta i es continuen ignorant mesures que garanteixin la seguretat jurídica i redueixin la conflictivitat

La reforma del sistema tributari: IRPF

JOSÉ Mª GARCÍA-VALDECASAS

SOCI DE BALAGUER-MORERA & ASOCIADOS

Durant els últims anys, els contribuents espanyols han tingut múltiples modificacions del sistema tributari, i això ha estat justificat pels governs de torn, per la situació de crisi econòmica que travessava el nostre país i, segurament, perquè la política fiscal era l'únic instrument de política econòmica disponible, en haver cedit la política monetària al Banc Central Europeu, després de la implantació de l'euro.

Comença ara la tan anhelada reforma integral del nostre sistema tributari, a fi de coadjuvar en el procés de consolidació fiscal i, a més, millorar la competitivitat de la nostra economia, augmentar l'ocupació i incrementar l'estalvi. Així doncs,

tres mesos després de la presentació de l'informe elaborat per la comissió d'experts creada a l'efecte, el Govern central ha presentat quatre avantprojectes de llei que pretenen constituir les bases del nostre ordenament tributari.

Els tres pilars que vertebraran la reforma de l'impost són (1) la reducció de la càrrega tributària per als treballadors per compte d'altri i pròpia; (2) la reducció de la càrrega impositiva per a les famílies o persones amb discapacitat i (3) l'afavoriment de la inversió i l'estimulació de l'estalvi a llarg termini.

El primer pilar que vertebrarà la reforma s'instrumentalitzarà mitjançant la modificació de la tarifa general de gravamen, en reduir-se tant els tipus marginals com els trams. La reforma seria implantada de manera progressiva durant el 2015 i el 2016. Així, el tipus mínim de l'IRPF, situat avui en el 24,75%, passaria el 2015 al 20%, i el 2016, al 19%. De la seva banda, el tipus màxim, situat avui en el 52% (56% a Cata-

lunya) es veuria reduït al 47% el 2015 i al 45% el 2016.

El segon pilar vertebrador de la reforma s'instrumentalitzarà mitjançant l'augment dels imports a desgravar pel mínim personal i familiar. Així, s'augmenten els imports per mínim personal, mínim per descendents, ascendents i per discapacitat del contribuïent o dels seus ascendents o descendents.

A més a més s'aproven tres noves deduccions de la quota de l'IRPF, que, a més de ser compatibles amb la deducció per maternitat, operaran anàlogament. Així, els contribuents que treballin fora de casa i tinguin ascendents o descendents amb discapacitat superior al 33% a càrrec o formin part d'una família nombrosa podran practicar una deducció de fins a 1.200 euros anuals per cadascuna d'aquestes situacions.

El tercer pilar vertebrador de la reforma, l'afavoriment de la inversió i l'estimulació de l'estalvi a llarg termini, s'instrumentalitzarà a través de dues mesures

complementàries: (1) l'ajust de la tributació de les rendes de l'estalvi a tipus més moderats mitjançant l'aprovació d'una nova tarifa i (2) l'increment de la neutralitat en el seu tractament fiscal, mitjançant la incorporació a la base imposable de l'estalvi dels guanys i pèrdues patrimonials generades en un període no superior a l'any (tal com eren abans de la modificació introduïda amb efectes l'1 de gener del 2013).

Totes aquestes mesures pretenen augmentar la renda disponi-

Aquestes mesures pretenen augmentar la renda disponible en mans dels contribuents, cosa que ha de beneficiar l'economia

ble en mans dels contribuents, cosa que, sens dubte, serà beneficiosa per a la nostra economia.

Sense perjudici de l'anterior, no hem d'oblidar certes mesures adoptades que, a més de polèmiques, no es troben alineades amb els tres pilars vertebradors abans comentats. Les mesures a què fem referència són (I) la limitació (2.000 euros per any) en l'exempció de les indemnitzacions laborals per acomiadament o cessament i la seva aplicació amb efecte anunci (20 de juny del 2014); (II) la minució de la reducció del 40% al 30% aplicable als rendiments amb períodes de generació superior a dos anys o obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i (III) la minoració dels límits existents respecte de la reducció per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Amb tota probabilitat, l'adopció d'aquestes mesures té un objectiu compensador per la pèrdua de recaptació general, però, sens dubte, en nom del compliment dels principis comentats, convindria, si més no, moderar-ne l'aplicació. Esperem que sigui així els pròxims tràmits parlamentaris.